

δημάτων δημιουργός, ἀποκρίνοιτο *r*) ἂν δήπου σοὶ
 ὅτι σκυτοτόμος, ἢ οὐ μανθάνεις ὃ λέγω; ΧΑΙ.
 2) Μανθάνω· καὶ ἐρήσομαι. Εἶπέ μοι, ὦ Γοργία, ἀλη-
 θῆ λέγει Καλλικλῆς ὅδε, ὅτι ἐπαγγέλλει *a*) ἀπο-
 κρίνεσθαι ὅ,τι ἂν τις σε ἐρωτᾷ; ΓΟΡ. Ἀληθῆ, ὦ
 Χαιρεφῶν. καὶ γὰρ δὴ νῦν *b*) αὐτὰ ταῦτα ἐπηγγελ-
 λόμην· καὶ λέγω ὅτι οὐδεὶς μέ πω ἠρώτησε *c*) καινὸν
 οὐδὲν πολλῶν ἐτῶν. ΧΑΙ. Ἡ που ἄρα *d*) ραδίως ἀπο-
 κρίνεις, ὦ Γοργία. ΓΟΡ. Πάρεσι *e*) τούτου πείραν, ὦ
 Χαι-

r) Vulgatum ἀπεκρίνατο, quod et in utroque Codice erat, ausus
 sum mutare in ἀποκρίνοιτο· nam ἀπεκρίνατο ἂν est respondisset,
 ut S. 72. ἐπέπεσεν ἂν incidisset, coniectus fuisset. v. Ind. in Ἄν.
 Sed ἀποκρίνοιτο ἂν ἴ. ἀπεκρίνατο ἂν est responderet, quod con-
 texta efflagitant. Ficinus et Serranus: responderet. Statim
 pro σοὶ Bas. 1, habet τοι, et Bas. 2, ὡς λέγω pro ὃ λέγω.

a) Reuocavi formam Atticam, a librariis et editoribus scripto-
 rum veterum Atticorum sæpius neglectam, interdum tamen ab
 utrisque servatam, ut S. 68 pro βουλεύη in Bas. utraque est
 βουλεύει. Sic paullo post pro ἀποκρίνη dedi ἀποκρίνει: quam
 rationem ubique sequutus sum, ita ut satis sit, de eo semel
 monuisse. Gregorius de diall. p. 49. Ἀττικῶς ἐκφέρεται τὰ
 τῆς εἰ διφθόγγου τῶν παθητικῶν ὀριστικῶν τὰ δεύτερα πρόσωπα, ὡς
 τὸ ζηλώτης ἔσει, ἀντὶ τοῦ ἔση. Vid. ibi Koenius, add. Fischer.
 ad Euthyphr. 19, 4. Statim pro ὃ,τι in Ald. est ὅτι, et Bas.
 2, habet ἀποκρινεῖσθαι pro ἀποκρίνεσθαι. Ficinus: te profiteri
 responsurum. Sic ante S. 1. ἔφη ἀποκρινεῖσθαι.

b) Per Synchysin posita sunt pro νῦν δὴ, quemadmodum Cod.
 uterque habebat.

c) Cod. Meerm. οὐδεὶς με ἠρώτησε, particula πω neglecta, quam
 etiam versio Ficini ignorat. Καινὸν autem h. l. dicitur id, quod
 aliquem fugit et ad quod interrogatus respondere non potest.

d) Ald. ἄρα. Bas. utraque ἄρα.

e) H. e. Licet, potes. Timæus. Πάρεστιν. ἐκ παντὸς δυνατόν ἔστιν.

Vid.